

ת"פ 22588/03/22 - מדינת ישראל נגד מחמד גבאלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 22588-03-22 מדינת ישראל נ' גבאלי

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יסמין שביט
נגד הנאשם		מחמד גבאלי ע"י ב"כ עוה"ד שאדי נאטור

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות **החזקת נשק ואביזר נשק לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק").
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.7.2021 או בסמוך לכך, תועד הנאשם מחזיק רובה סער קלאצ'ניקוב ומחסנית תחמושת מתאימה, בשטח הסמוך למתחם שבבעלות משפחתו ביישוב טייבה.
3. ביום 17.7.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, יופנה לתסקיר שירות המבחן והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 21, ללא עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד בבית ספר בטייבה בחוג "ביולוגיה ומדעי הסביבה", בתום לימודיו החל לעבוד באטליז בפתח תקווה, בו עובד מזה כשלוש שנים עד היום. בגיל 19, במקביל לעבודתו, נרשם ללימודי הנדסת בניין, אך עקב ניהול התיק הפסיק לימודיו. הנאשם מאורס לבת זוגו, אך נוכח מצבו המשפטי נדחתה החתונה.

אשר לביצוע העבירות, קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבנה לחומרת העבירה והשלכותיה. לדבריו, מצא את הנשק באופן אקראי במהלך שהותו עם חברים בשטח השייך למשפחת מוצאו והצטלם מתוך סקרנות ועיסוק בגבריות, ללא מחשבה על השלכות מעשיו. הנאשם שלל סכסוכים או איומים על חייו. לדבריו, ההליך המשפטי, ובמיוחד תקופת מעצרו, היו גורמים מרתיעים עבורו. כיום מתמקד בתפקוד תעסוקתי ומשפחתי תקין.

שירות המבחן התרשם כי העבירה בוצעה על רקע חוסר בשלות, סקרנות, קיום קשרים חברתיים בעייתיים ועיסוק

בגבריות. נוכח גילו, תפקודו התקין לאורך השנים ונכונותו לערוך שינוי חיובי בחייו, בא בהמלצה להסתפק בענישת עבודות שירות ברף נמוך ולהעמידו בצו מבחן.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה בטיעוניה על הקשיים הראייתיים שעמדו ברקע התיקון של כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. עוד עמדה על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. עוד הדגישה לחומרה את העובדה שמדובר בנשק התקפי ואת הצורך להחמרה בענישת המחזיקים בו. **לפיכך עתרה למתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר**. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לשיטתה התמונה העולה מהתסקיר היא של נאשם הממזער מחומרת העבירות, גרסתו לפיה מצא את הנשק מלמדת על אי נטילת אחריות משמעותית. לדבריה אמנם נתונו טובים אך היות ולא עבר טיפול אין מקום לחריגה מהמתחם, **בנסיבות אלו עתרה להשית עליו 26 חודשים בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלווית**.

ב"כ הנאשם, עו"ד נאטור, הפנה לתיקון כתב האישום לקולה ולנסיבות העבירה, שהן לשיטתו ברף הנמוך של החזקת נשק - תיעוד מצולם של החזקה רגעית של נשק שאינו שייך לו, ולפיכך עתר למתחם ענישה מתון יותר. עוד טען כי הנאשם לא עשה שימוש בנשק ולא התכוון לכך. **בנסיבות אלו עתר למתחם ענישה הנע בין 11-30 חודשי מאסר**, ובהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, שהייתו במעצר משך חודש ימים, עמידתו ללא הפרות בתנאים מגבילים, עתר לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום ולהשית עליו עבודות שירות לתקופה של תשעה חודשים. **הנאשם בדברו האחרון** בחר שלא להוסיף על דברי בא כוחו.

הצדדים הגישו אסופת פסיקה לתמיכתה בעתירתם העונשית.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

7. רבות נכתב על חומרת עבירות הנשק, קלות כחמורות, ופגיעתן הקשה בערכים מוגנים של שלום הציבור ובטחונו. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל בכורה

לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי. נוכח מימדיה המדאיגים של התופעה שהפכה זה מכבר למכת מדינה נרתמו גם בתי המשפט למאבק למיגורה באמצעות ענישה מרתיעה: "**...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק...**" (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.21); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022); (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)).

8. מגמה זו מצאה את ביטויה גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה. התיקון נכנס לתוקף, לאחר מועד ביצוע העבירה אך רוחו שורה גם על המקרה שבפנינו.

9. בענייננו, נסיבות ביצוע העבירה עמומות, גם הסיבות לביצועה, הנאשם החזיק רובה סער קלאצ'ניקוב ומחסנית תואמת, **נשק התקפי** שפוטנציאל הסיכון הגלום בו הוא גבוה במיוחד, ותועד מחזיק בו בשטח פתוח הסמוך לביתו. חומרת עבירות ההחזקה טמונה בסיכון הגלום בהן, הנאשם סיכן את שלומו וסביבתו, זמינותו של נשק מעלה את הסיכויים כי יעשה בו שימוש למטרות פסולות. טענתו בתסקירו, כי מצא את הנשק באקראי אינה מגובה בראיות וממילא אין בה כדי להפחית מחומרת מעשיו. מנגד, הנשק לא היה טעון, הנאשם החזיק בו במקום הסמוך למגוריו כדי להצטלם איתו, אניח לטובתו כי הנשק לא שייך לו וכי החזיקו לזמן קצר.

10. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף הבינוני-נמוך**. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שמדובר בנשק התקפי שאינו טעון, ולכך שאין אינדיקציה לשימוש בנשק או לתכנון עבירה פלילית באמצעותו.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בפסיקה ענפה הושתו על מחזיקי הנשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, אף בעבירות שבוצעו בנסיבות ברף חומרה בינוני-נמוך, וכוללת עונשי מאסר ממש, שאינם ניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, בבחינת "**אם מחזיקים-למאסר נשלחים**" (כב' השופט עמית, ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פ' 6 (14.04.2022)).

בע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (28.12.2021) הורשע נאשם בהחזקת רובה סער דמוי M-16 בביתו, נסיבותיו חיוביות, שירות המבחן המליץ להסתפק בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) פסק, כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל מקל עם הנאשם יתר על המידה, זאת גם בהתחשב בנסיבותיו, עונשו

הוכפל והועמד על 14 חודשי מאסר;

בע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022) הורשע נאשם בהחזקת תת מקלע מאולתר ברכבו, הנאשם החזיקו לבקשת אחר, הנשק נמצא בחיפוש ערך שוטר ברכב. נקבע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר ללא עבר, נדון למאסר בן 22 חודשים. ערעורו נדחה;

בע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.7.2019) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

בע"פ 3850/20 אל מוגרבי נ' מדינת ישראל (מיום 29.11.2020) הורשע הנאשם בהחזקת רובה סער במתחם ביתו. בית המשפט המחוזי (כב' השופט קובו) קבע מתחם ענישה שנע בין 12-36 חודשי מאסר וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ואף נקבע, כי הענישה שהושתה עליו הינה על הצד המקל;

בת"פ (מח' מרכז) 42197-05-22 מדינת ישראל נ' אטון (גזר דיני מיום 15.9.2022) הורשע נאשם בעבירת החזקת נשק שנסיבותיה קלות יותר מעניינו, שם דובר בהחזקת אקדח טעון, מוסלק מתחת למכולה בשטח המשק בו התגורר. קבעתי מתחם ענישה הנע בין 14-30 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הישן, חלופ הזמן ומנגד הודאתו המהירה וייעול ההליך המשפטי, גזרתי דינו למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור;

12. בת"פ (מח' מרכז) 42106-01-22 מדינת ישראל נ' וחידי (גזר דיני מיום 13.2.2023) הורשע נאשם בעבירת החזקת רובה ארוך עם קת מסוג MP5 ומחסנית תואמת, אותו החזיק מוסלק ברצפת מכולה הסמוכה לביתו. קבעתי מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר (21), היעדר עבר פלילי ותסקירו החיובי, גזרתי דינו למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור;

עוד מייחסת הפסיקה משנה חומרה לעבירות המבוצעות בנשק התקפי מסוג רובה סער, "נשק ארוך, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה" (ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח' (29.3.2022); ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל (6.9.2016); ענין נחאש).

13. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. ההגנה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישת מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם, בן טובים, חרף גילו הצעיר (21) שומר על רצף תעסוקתי יציב, וצפוי להינשא בקרוב. הנאשם נעדר עבר פלילי, היה

עצור לראשונה בחייו במשך כחודש ימים, שהייתו קשתה עליו והותירה בו טראומה. תסקירו חיובי אך אינו כולל שילוב בהליכים טיפוליים, ההמלצה להסתפק בענישת עבודות שירות אינה נובעת מטעמים שיקומיים אלא מבוססת על נתוניו הטובים. הנאשם לא שולב בטיפול כלשהו בשירות המבחן ונראה כי לא ממש זקוק לו, ניכר כי נעדר דפוסים עברייניים, כשהעבירה בוצעה על רקע פזיזות וחוסר שיקול דעת. נתוניו הטובים והרקע לביצוע מעשיו אינם שונים מנתוניהם של נאשמים רבים אחרים שנדונו בתקופה האחרונה בגין עבירות נשק. רובם של עברייני הנשק בשנים האחרונות מחזיקים במידות טובות, בנים למשפחות נורמטיביות, המבצעים את העבירות על רקע נגישות וזמינות רבה של כלי נשק במגזר, ולצורך שיפור תדמיתם וחיזוק ביטחונם העצמי.

15. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לפסיקה מקלה, חלקה מהתקופה האחרונה שבה ביכר בית המשפט העליון את שיקולי שיקום עברייני הנשק על פני שליחתו למאסר. אלא שברובם ככולם, בניגוד למקרה שבפנינו, **מדובר במקרים חריגים ומיוחדים**. כך בע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.23), נקבע על בסיס נסיבותיו האישיות הייחודיות של המערער וקשיים הראייתיים שהובילו לתיקון כתב האישום, כי מדובר במקרה "מאוד מיוחד" המצדיק הקלה בעונש, והעמידו על תשעה חודשי עבודות שירות; בע"פ 5807/20 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (מיום 30.12.2020) התקבל ערעורו של נאשם בעבירה של נשיאת נשק והובלתו שנגזרו עליו 12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון מצא את נסיבותיו האישיות (עבר נקי, פוסט טראומה עקב פציעה במהלך שירותו הצבאי והמלצת שירות המבחן) ככזה המלמד על מקרה חריג שבחריגים המצדיק לאמץ את המלצת שירות המבחן ועונשו הופחת לתשעה חודשי עבודות שירות; בע"פ 2826/19 **מרעאנה נ' מדינת ישראל** (מיום 1.9.2019) הלך שוב בית המשפט העליון כברת דרך לקראת נאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחסנית ריקה בביתו ונדון לעשרה חודשי מאסר, הקל בעונשו והסתפק בתשעה חודשי עבודות שירות. גם בעניינו של נאשם זה נקבעו נסיבות מיוחדות, כשמעבר לנתוני החיוביים והמלצת שירות המבחן, ניתן משקל למחיר אישי כבד ששילם בגין שיתוף פעולה עם רשויות החוק.

16. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, מצאתי שיש בכוחם של נתוני הנאשם ופגיעת המאסר בו ובמשפחתו כדי לבסס את מיקום עונשו בתחתית מתחם הענישה אך לא כדי להביא לחריגה ממנו והסתפקות בענישה שאינה מאסר ממש. צורך השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי "**ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון**" (ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל** פסקה 13 (22.5.2022)). עוד אתחשב בנישואי הצפויים ואשית עליו קנס מתון.

17. **לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **15 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 7.3.22 עד ליום 4.4.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.7.23.

עמוד 5

ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 26.6.23 עד השעה 10:00 בבימ"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערביות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד.

צו כללי למוצגים. הנשק - להשמדה

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, במעמד הצדדים.